

LATVAS

No. 37. Metai VI

Rugs. (Sept.) 11, 1926

RSR valst
republikānā
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINTŲ.

Evangelija.

LUK. 14, 1-11.

Lekcija.

EFEZ. 3, 13-21.

ANUO metu, Jėzui įeinant į namus vieno parisiejų vyriausiojo subatoje valgyti, atsitiko, kad jie tykojo Jo. Štai Jo akyvaizdoje stovėjo vienas žmogus sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir parisiejus tarė: Ar valia subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai Jis ėmė jį, pagydė ir paleido. Atsiliėpdamas gi į juos Jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuojuo subatos akmone jį ištraukia? Ir į tai jie negalėjo Jam atsakyti. Patėmijęs, kaip pakviestieji rinkosi sau vyriausias vietas prie stalo, Jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk vyriausioje vietoje, kad kartais nebutų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis žemiausioje vietoje. Bet budamas pakviestas eik ir atsisėsk žemiausioje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink aukščiau! Tuomet

BROLIAI, Prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todei aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad Jis duotų jums sulig savo garbės turtais sustiprėti jėga per Jo Dvasią ir vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse, ir kad jūs butumėte išisaknyje ir sutvirtėje meilėje, kad galėtumėte suprasti draug su visais šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, aukštumas ir gilumas, taip pat pažinti perviršijančią visokią žinojimą Kristaus meilę, kad butumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mummyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, Jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

tau bus garbės akyvaizdoje sėdinčių draug prie stalo. Nes kiekvienas kurs save aukština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

Garsusis gražbylys Lacordaire sako: "Visu pirma visuose dalykuose buk geras! Gerumas yra artimiausia Dievo žymė ir žmonių santykių ryšys. Jus turite to gerumo sėklę savo širdyje, bet toli gražu jų žmogui neužtenka. Jūsų rankos ir akys nereiškia užtektinai gerumo iki kol toji dorybė neįleis savo šaknų giliai jūsų širdyse. Gerumas yra menas, kurį auklėja širdies kultūra. Viena palanki ir ma-

loni mintis apie artymą pasireiškia veido šypsenai ir patraukia į save visų širdis. Aš niekuomet negalėjau prasilenkti su maloniu palankumu, kuomet pamatydavau skaisčią veido šypseną. Joks asmuo, nors jisai būtų savo protu didžiausias genijus, nesužavi mane, bet kiekvienas žmogus praecivis, kuris pasirodo esąs geras, patraukia mane ir sužavi".

Budėkime Kad Neprigautų.

I. Budėkime.

Dar iš mokyklos laikų kiekvienas mūsų atmena, jog Moterystė yra Kristaus įstatytas Sakramentas. Sulig to išeina, kad Moterystė tik tuomet pavadinama tikru savo vardu, kuomet jinai yra Sakramentas, ir atvirksčiai, — Moterystė lieka Sakramentu, kuomet yra tikra.

Kas gi yra reikalinga tam, kad Moterystė būtų tikra?

Bažnyčia yra nustačiusi tam tikras sąlygas privalomas kiekvienam žmogui, kurs pasiryžęs susirišti Moterystės ryšiais. Jei tat Bažnyčios nustatytų sąlygų neišpildoma, tai tuo atveju Moterystė negali skaityties tikra ir todėl nesiskaito Sakramentu.

Tai kas iš to, kad Moterystė nesiskaito Sakramentu?

Beabejo, nei žemė subyra, — nei galva nuo sprando nukrinta, — bet vis-gi įvyksta nemenkesnė nelaimė už vos pamirėtas. Štai kas: jei Moterystės ryšiai nepripažinami tikrais Bažnyčios, — tas reiškia, kad jie nepripažinti ir-gi paties Dievo. O jei Dievas Moterystės ryšių nepripažįsta, tai gyvenimas tokios rūšies moterystėje yra pasileidimu. Ir tame atsitikime, nors žmogus nerdamasis iš kailio stengtųsi save pateisinti šiokiu ar kitokiu budu, vis viena nuo savęs nenustums paleistuvystės dėmės.

Tas yra kiekvienam aišku... Bet žmonių bloga valia kartais ir aiškiausias tiesas sugeba sunarplioti, padaryti neaiškio mis... Tas ir-gi įvyko ir su Moterystės Sakramentu.

Šiandieną lietuvių išeivių tarpe pasitaiko gan tankiai, kad "katalikai" gyvena "ant korto" emė šliubą, t. y. pasitenkina jungtuvėmis pas teisėją. Tankiai buna net ir taip, kad vedę žmonės del pasitaikomų gyvenime nesutikimų viens kitą pameta ir paėmę "divorsą" (persiskyrimą) veda arba ima kitas asmenis. Su panašiais atsitikimais jau apsiprasta ir bendrai imant nieks iš to nesistebi. Už-

klausus tuos "katalikus", ką jie mano apie savo vedybas ir "divorsus", — gauname drąsų atsakymą, jog jie laiko viską tvarkoje esant... Mat, jau pradėdame ir gėdos nustoti, — *viešą paleistuvystę* vadiname moteryste, o *konkubinată* lygiai vertiname kaip kad ir Sakramentą. Taip tat lietuviai išeiviai dėka protestonų įtekme praveštų įstatymų nustoja tikros nuovokos apie dorybę ir pikta.

Bet gal geriaus yra Lietuvoje? Kur tau! Ten dėka laisvamanybės agitacijos ir žmonių patvirkimo laike pasaulinio karo "civilinių jungtvių" ir "persiskyrimų" klausimai plačiai žinomi ir gyvai diskutuojami. Socialistiniai laikraščiai tankiai perša visuomenei tas naujenybes ir siūlo įstatymais pateisinti "konkubinată". Ten įvairaus plauko renegatai, kol dar Lietuvoje civilinės jungtuvės nepripažintos vyksta į užsienius ir pas notarą "apsivedę", grįžta Tėvynėn ir šviečia kitiems savą viešos paleistuvystės pavyzdžiu. Ten pagaliaus tamsus gaivalai karts nuo karto laike savo susirinkimų išneša nutarimus, reikalaujančius nuo valdžios legalizuoti nedorą (tankiausiai jų pačių) su gyvenimą. O kuomet laisvamaniai su masonais nutveria kartais Lietuvos Respublikos Valdžios vairą, tai pirmutinę malonę, kurią žada valstybės piliečiams suteikti, — tai "civilinės jungtuvės" ir "persiskyrimai" ir... žinoma, visas lytiškas su tuom surištas ligas. Matome, tat, kad taip čia, taip ten lietuvių katalikų tarpe bandoma panaikinti ligšiolinį vertinimą Moterystės ryšių, sugriauti pagarbą šventiems šeimos idealams, grižuot Sakramento įvesti laisvą sutartį, pripažįstant doru tai, kas Dievo yra pavadinta nedorybe ir kas mūsų dar tėvų buvo pažymima šlykščiu konkubinato vardu.

Mano, tat, manymu, laikas mums visiems rimtai, bešališkai bei nuodugnai pasvarstyti šį klausimą, ir įsitikinti, kame teisybė. O paskiaus, neatsižvelgiant į pasitaikomas gyvenime aplinkybes, kaip

kad šalies įstatymų pataikavimas silpnėbės, kitų papiktinantieji pavyzdžiai, ir t. t. eiti tiesos keliu nepaisant vilių, ir budėti, kad pasileidimas nesibriautų į mūsų tarpą.

II. Ką yra Kristus pareiškęs apie Moterystę?

Tuolaik dar nebuvo nei parlamentų, nei seimų, kuomet persiskyrimų klausimas tapo iškeltas nebe kokiam nors paprastame susirinkime, bet susirinkime, kuriame dalyvavo pats Viešpats Kristus.

Žydai, kurie visokeriopais budais stengėsi pagauti Viešpatį Kristų laužant Senąjį Įstatymą, vos pamirėdami susirinkime tiesioginai užklausė Išganytoją, ką Jis manęs apie persiskyrimus Naujame Įstatyme. Švento Mato Evangelijoje (19, 3, 6) taip užrašyta: “Tuomet prie jo prisirtino parisiėjai jo gundytų ir sakė: *Ar valia žmogui paleisti savo pačią del kokios nors priežasties?* Atsakydamas jis jiems tarė: ar neskaitėte, kad tas, kurs pradžioje sutvėrė žmogų, padarė juos, kaipo vyrą ir moterį ir tarė: Todėliai žmogus paliks tėvą ir motiną ir laikysis savo pačios, ir du bus vienas kunas. *Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskyria.* Jie jam tarė: Tai kam gi Mozė leido duoti persiskyrimo raštą ir paleisti? Jis jiems tarė: Mozė leido jums paleisti savo pačias dėliai jusų širdies kietumo; *Pradžioje gi taip nebuvo.* Taigi aš jums sakau: *Kas nors paleidžia savo pačią, jei ne del svetimoterystės, ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistąją veda, svetimoteriauja*”. Sulig to matome, kaip aiškus, Kristaus atsakymas, bet visgi panagrėnkime jį giliau.

“Ar valia žmogui paleisti savo pačią del kokios nors priežasties?” — klausia žydai. Kitaip tariant jie klausia, ar galima žmogui “paleisti” t. y. visiškai atitraukti nuo savo pačios ir kitą vesti, ir kokia priežastis pateisina vyrą tatau daryti? *I tą klausimą* Kristus davė atsakymą sekanti: “*Ką Dievas sujungė, žmogus teneperskyria*”. Ką tai reiškia? Tas lengva suprasti: “paleisti” pačią ir paskiaus

kitą vesti *nevalia niekuomet*, nes tas yra priešingai Dievo valiai.

Žydai nudžiugo ir manė, kad jau šiame atvėjuje jiems pasisekė Kristų pagauti žodžiuose, ir todėl drąsiai sako: “Tai kam gi Mozė liepė duoti *persiskyrimo raštą ir paleisti?*” Musų žodžiais tariant jie šiokiū būdu priekaištą pastatė: Tu sakai, kad niekuomet nevalia savo pačios palikti ir kitas vesti, o juk Mozė leido mums *persiskirti* su pačiomis *ir jas paleisti?* Į šį priekaištą Kristus jiems sekančiai atsakė: Mozė leido jums dėliai jusų širdies kietumo *paleisti* savo pačias, *pradžioje gi taip nebuvo.* Aš jums sakau: *Kas nors paleidžia savo pačią, jei ne del svetimoterystės, ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistąją veda, svetimoteriauja*”. Kaip suprasti šį Kristaus atsakymą? Mozė buvo leidęs kartais vesti kitas pačias, bet jis leido todėl, kad jus būvotė pasileidę, ištvirkę. Bet pirm to, tokio Įstatymo nėra buvę. Aš gi Dievo Sunus jums sakau, kad *persiskyrimą* galite gauti tik del svetimoterystės savo pačios, bet *vesti* persiskyrus su savo pačia *kitą moterį nevalia.* (Taip pat persiskyrusiai moteriai nevalia ketėti).

Įsiskaityk, mielas skaitytojau, į Kristaus žodžius, gi tikrai patirsi, kad Kristus taip yra atsakęs, kaip kad paaiškinau. Kitoku būdu Jo žodžių negalima išaiškinti, nes tuomet pasidaro begalo keista ir klaidinga išvada, kad Kristus pats sau prieštaravo. To gi buti negalėjo, nes prieštaravimo neprikiešo Kristui net gudrus ir klatingi Jo priešai pariziejai. Ir pagaliaus patys Apaštalai taip pat suprato, nes vos pasibaigus pasikalbėjimui su pariziejais jie taip išsireiškė: “Tuomet jo mokytiniai jam tarė: Jei toks vyro dalykas su pačia, tai neverta vesti.” (Mat. 19, 10). Sulig jų tat manimo, jej pačiai esant svetimoteriai gavus persiskyrimo raštą, kitos nevalia vesti, tai visai neverta vesti, bet geriaus buti neverdusiam. Į tai Kristus Apaštalams atsakė: “Nevisi išmano tą žodį, bet tie kuriems duota”, t. y. apie užlaikymą nekaltybės (celibato) nevisi supranta, tik tie, apie tai žino ir

išmano, kuriuos Dievas pašaukia tam luomui.

Sulig tat Kristaus žodžių "divorsai" (persiskyrimai) toj prasmėj, kaip kad mes šiandieną suprantame (atsitraukus nuo pačios kitą vesti) *negalimi*. Žmogus kartą vedęs, kol jo žmona gyvena, kitą kartą vesti negali. *Leistinas yra tik persiskyrimas*; t. y. vyras gali skyrium gyventi nuo žmonos, gi žmona skyrium nuo vyro ir tai tik tuomet, jei vienas jų dāsileidžia svetimoterystės.

Bet ne vien žydai klausinėjo Kristų apie Moterystę, bet ir-gi žingeidavosi Jo mokytiniai, ir tai tuč-tuojaus po įvykusių ginčų su pariziejais. Apie tai aprašo Morkus Evangelistas. "Namie jo mokytiniai vėl klausė jį apie tą patį dalyką, (apie Moterystę). Jis jiems tarė: Kas nors paleidžia savo pačią ir kitą veda, daro link jos svetimoterystę. Ir jei pati skiriasi nuo savo vyro ir už kito teka, ji svetimoteriauja". (Mork. 10, 10-12). Matome, tat, kad šis klausimas buvo begalo gyvai diskutuojamas, visiems jis begalo rūpėjo, — gi Viešpats Kristus yra davęs vienodą visiems atsakymą: *Nevalia*. Sako "kiekvienas", "kas nors"; — reiškia, nėra tame išimties, — "divorsai" yra kiekvienam draudžiami.

Tą patį mokslą skelbia paskiaus Apaštalas Paulius taip rašydamas: "Tiems, kurie yra vedę, paliepiu ne aš, bet Viešpats, kad pati nuo vyro nesiskirtų. Gi jei persiskirtų teneveda arba tesusitaiko su savo vyru".

Žmonių gyvenime viskas pasitaiko: vienos šeimynos gyvena sutekmingai, kitose pasitaiko suirutės. Ką daryti, kuomet nesantaika įsibriauna šeimynon? Ar gi negalima persiskirti ir laimės jieškoti kitose vedybose? Šv. Paulius atkartoja Išganytojo žodžius: *Nevalia*. Galima persiskirti, bet *nevalia vesti* kitos. Tik mirtis gali paliuosuoti vyrą nuo moteries, ir moterį nuo vyro. "Nes pati, kol vyras gyvas, surišta yra įstatymu, bet vyrui mirus lieka paliuosuota nuo vyro teisų. Tat kol vyras gyvas skaitysis svetimoterystėje, jei gyventų su kitu".

Kas per išvada iš to visoko, kas auksčiaus pasakytą?

Moterystės ryšiai sulig Kristaus ir Apaštaly žodžių yra nesuardomi. "Divorsai" arba persiskyrimai, jei vyras ar pati gyvena yra Kristaus pasmerkti, ir pavadinti *svetimoteryste*. Persiskyrimai daleisti tik toj prasmėj, kad pati nuo vyro, o vyras nuo pačios gali pasitraukti ir gyventi skyrium. *Moterystės ryšius panaikina vien MIRTIS*.

Dabar klausiu jus, mieli skaitytojai, kaip gali krikščionis-katalikas kitaip manyti akyvaizdoje to viso, ką yra Kristus pareiškęs? Koks tikintis žmogus gali reikalauti, kad šalies įstatymai pripažintų "divorsus" arba "civilinius šliubus"? Ką mes privalome manyti apie tuos "katalikus", kurie iš esamųjų bedieviškų šalyje įstatymų suardę teisėtai sukurtas šeimynas, gyvena legalizuotoje "svetimoterystėje"? Ar gali žmogų pateisinti šalies įstatymai, kuomet jis sulig Dievo žodžių "dasileidžia paleistuvystės"? Jei žmonių įstatymai negali pateisinti vagystės, žudynių, skriaudos ir panašių piktadarystė, — tai kokiū budu tie įstatymai gali pateisinti (legalizuoti) žemą piktadarystę "svetimoteriavimo"? Juk pasaulį ne žmonės valdo, bet Dievas, — gi jei žmonės naudojami dalimi Dievo duotos jiems valdžios, tai ne tam, kad priešingai Dievo valiai valdytų? Įstatymas priešingas Dievo Įstatymams nesiskaito įstatymu, bet piktadarybe, pasakęs yra garsus rašytojas Senkevičius. Aišku, tat, kad tokių įstatymų prisilaikyti negalima, ir jais save teisinti yra neprotingai. Tai tik mulkinimas kitų ir savęs.

(Bus daugiau).

Lietuvos Banke rugp. 1 d. buvo aukso, sidabro ir svetimų pinigų už 61,091.427 litus; popierinių litų Lietuvoje — 74.448.116 litų. Per paskutinį mėnesį vertybių sumažėjo trys milijonai, o pinigų pas žmones Lietuvoje sumažėjo 6 milijonais. Iš viso prie naujos valdžios Lietuvos Banke vertybių sumažėjo vienuolika milijonų litų, o pinigų pas žmones sumažėjo trylika milijonų litų.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Nun, kad yra to dėsnių peržengimų ir tulo atkaklumo tarp tamsių žmonių į švenč. Panelę, kas gali ginčyti? Kas yra taip šventa, kad nebutų kartais suteršta? Tas gi neprotingas uolumas yra Bažnyčios smerkiamas. Vyskupai ir kunigai daro tinkamas pastangas, kad pašalintų tokius įvykius tarp žmonių.

Visa, kas liečia Marijos garbę, tikėk man, yra paprasčiausius perdėjimas, kad ne per daug gerbia Mariją, bet kad per maža. Kokia garbė, kuri liečia garbinimą, gali būti dėl Jos per didelė. Mes nepagerbsime Jos taip tobuliai, kaip Dievas Ją gerbė, pasiskirdamas Ją už savo Motiną. Mes niekuomet nemylėsime Jos tiek, kiek Jėzus, mūsų Mokytojas Ją mylėjo.

Kaip katalikai mes esame didelė ir skaitlinga Jėzaus Kristaus šeima. Ar stebėtina, kad mes mylime Jo Motiną!

Kodel nėra daugiau stebuklų?

ATSAKYMAS. Stebuklas yra matomas įvykis, aiškiai viršinąs gamtos spėkas. Tai dalykas, kurį vienas Dievas tegali padaryti ir kuris parodo Jo tarpininkavimą šio pasaulio tvarkoje ypatingu būdu.

“Kodel nėra daugiau stebuklų” klausinama.

Į tą klausimą duosiu du atsakymu: Tam klausimui duosiu du atsakymu.

- 1) Yra stebuklų ir tai gana daug.
- 2) Labai tinkama ir paprasta, kad

dabar yra mažiau kaip krikščionybės pradžioje.

1) Stebuklų yra:

Aš, kurs rašau šitą knygėlę, galėčiau pasakyti tamstai, kad aš jų mačiau ir esu matęs daugelį žmonių, kuriuose tikri stebuklai yra įvykę, pav. umai išgydyti iš neišgydomų ligų.

Man gi geriau priminti bendrosios prasmės įvyki.

Anglas protestantas atsilankė į Romą, šv. Tėvui Benediktui XIV garbingai viešpataujant. Jis kalbėjo su vienu kardinolu apie tikėjimą, apie katalikų religiją, užpuldinėdamas ją smarkiai ir, virš visa, atmesdamas kaip melaginga, stebuklus, šventųjų užtarimu padarytus.

Neilgai po tam tas pats kardinolas buvo paskirtas peržiūrėti kai kuriuos liudijimus, liečiančius vieno Dievo tarno beatifikaciją. Jis juos padavė savo prieteliui anglui protestantui, patardamas jam įsakmiai peržiūrėti juos ir pareikšti jam savo nuomonę — kiek galima tikėti tiems liudijimams.

Po kelių dienų anglas protestantas sugrįžo ir sugrąžino kardinolui jam įteiktąją bylą. “Tamsta”, užklausk jo kardinolas, “kokia tamstos nuomonė apie tuos dokumentus?”

“Mano žodis, Jusų šviesybė”, jis atsakė, “aš turiu pripažinti, kad aš neradau nieko priešinga. Ir jei visi kanonizuotų šventųjų stebuklai būtų tai tikri kaip šitie, aš gal bučiau priverstas pamąstyti giliau.”

“Ištikrųjų!” atsakė jam kardinolas su šypsena. “Tai mes Romoje esam sunkiau įtikrinami už tamstą, nes tie įrodymai nėra gan įtikrinanti mus ir visa byla atmesta”.

Anglas taip nustebo tokiu pasielgimu, kad jis giliau susipažino su katalikų tikėjimu. Jis išsižadėjo protestantizmo pirm Romą aplesiant.

Tas gi aštrumas dar tegyvuoja šventųjų patvirtinimuose. Ir kadangi šiandien šventieji keliami ant altorių kaip ir pirmiau, ir jų nėvienas netvirtinamas be aštrios bylos ir įsakmio nagrinėjimo, ir mažiau be dviejų atskirų stebuklų įrodytų, kad įvykę per jo užtarimą, mes galime ramiai tvirtinti, kad stebuklai yra.

2) Aš atsakau: yra mažiau stebuklų, kaip krikščionybės pradžioje ir turi taip būti.

Tai įvyksta del trijų priežasčių:

a) Delto, kad tikras stebuklų tikslas pasiektas, kaip pasaulio atsivertimas ir krikščionybės įkurimas;

b) Delto, kad tas tikslas kartą pasiektas per stebuklus yra amžinas tų stebuklų įrodymas.

Krikščionių tikėjimo dievybės aiškumas, taip žymiais stebuklais įrodytas, vienas galėjo įtikrinti stabmeldžius ir atkaklius žydus;

1) Jėzaus Kristaus teisingumas, griežtai skirijasis nuo jų giliausiai įsiaknėjusių nuomonių;

3) Dangiškoji Apaštalų ir jų įpėdinių pasiuntinybė.

Pasaulio atsivertimas į krikščionybę be stebuklų būtų buvęs stebėtiniau-

sis ir nesuvokiamas dalykas.

c) Delto, kad mes dabar turime prieš savo akis taip aiškų įrodymą mūsų tikėjimo dievybės kaip aiškų stebuklą nurodyti pirmiems krikščioniems keliai. Aš kalbu apie Evangelijos pranašystes ir jų įtaką į pasaulį.

Yra du dangišku ir antgamtiniu davinium, kuriuodu tvirtina dangišką krikščionybės kultį;

i) Jėzaus Kristaus ir Jo pasiuntinių stebuklai,

2) Evangelijos pranašysčių įvykdinimas.

Pirmieji krikščionys matė padarytus stebuklus, bet nematė savo dangiškojo Mokytojo pranašysčių įvykdinimo; jie turėjo tai tvirtai tikėti ir tai nebuvo sunku del stebuklų, kuriuos jie matė.

Mes šiandien nematome stebuklų, kuriuos mūsų tėvai matė, bet mes matome Evangelijos įvykstančias pranašystes. Ką mes tat matome, mus lengvai veda tikėti ir priimti stebuklus, kurių nematome.

Aiškus stebuklai vertė pirmuosius krikščionis priimti tikrus ateities pranašysčių įvykdinimus; aiškus pranašysčių įvykdinimai mus verčia priimti tikrąjį praeitųjų stebuklų reiškinį.

Stebuklai buvo pirmųjų krikščionių įrodymai, pranašystės gi yra mūsų dievišku jų įvykdinimo aiškumu.

Tepažymima, kad šis įrodymas paimtas iš pranašysčių įvykimo yra svarbesnis už tą pamatą, paimtą iš praeities stebuklų, toje prasmėje, kad laikas kasdien kelia aikštėn jų galią.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Kaip Misijonoriai Rupinasi Žmonių Vargais?

Yra jo apygardoje ant augšto kalno, medžiais apaugusio, viena apkeista pagonų bažnyčia. Kas tai patarė jam, (greičiaus koksai burtininkas), kad ant visų metų tenai paaukotų savo dukterį, tai tikrai išgis. Vargšė Kita tokiu būdu tapo priversta sergėti tą vietą. Be galo reikėjo jai daug vargo ir drąsos išlaikyti visus metus pačiai vienai. Dieną dar pusė vargo, galėjo nors ant valandos nusileisti žemyn ir nueiti į artimų sodžių. Bet naktimis iš baimės apmirdavo. Toki pagonų šventnamiai — yra apkabinėti popierinėmis aukomis ir maldomis, kurios vėjui pučiant baisiai šlama ir draikosi. Kita iš baimės nežinojo nei ką daryti. Galėjo, tiesa išeiti iš savo pasislėpimo, bet nenorėjo to padaryti kitu žvilgsniu.

Naktimis prie to šventnamio atedavo sergančios moterys, kurios čia ieškodavo sveikatos. Balsiai meldamos ir klykdamos, pamažu įeidavo į šventnamį. Prie to prie kaktos turėdavo prisektus vaidrodžius, o prie skruostų iš abiejų pusių uždegtas žvakes. Nelaimėjoms, jei kas iš svetimųjų jas taip slenkant pamatytų: viskas pražutų ir sveikatos neįgytų. Kita nenorėjo tapti nelaimės priežastimi kitoms, užtat naktimis, nors visa iš baimės drebėjo, bet iš savo pasislėpimo vietos neišeidavo.

Po metų, tėvas matydamas, kad jos padėtis blogėjo, pasirijo ją atiduoti

mums. Vargšė be mažko iš proto neišėjo toje pagonų šventykloje; hysterijos užpuolimas tankiai atsikartodavo. Po kelių dienų, pabuvus pas mus, žymiai pasitaisė. “Vai, del ko aš jums anksčiau nepažinau — kalbėdavo ji — del ko manęs pirmiausia neatvedė”. Su visu uolumu pradėjo mokyties katekizmo ir šiandieną jau pavyzdinga krikščionė, vardu Perpetua. Vieną tikrai turi nuliudimą: norėtų taip pat savo dukrelę 8 metų patalpinti, bet jos tėvas to nedaleidžia. Todėl Kita liusta, kad dukrelė neis su jąja į dangų. Neseniai nelaimingai atkirto koją, veidas dar labiau iškrypęs ir tinsta; bet vienok su didele kantrybe pakelia savo vargą ir pasiduoda gailestingai Dievo valiai. Vargšai tie raupuotieji! Norėtusi visus priglausti, paguosti, bet tam stoka išteklių. Ant šešiasdešimties raupuotųjų, tikrai aštuoni moka mums į mėnesį po 10 arba 15 jėnų. Kitus užlaikome veltui, nes kartais visu jų turtu yra palaiki, suplyšę drabužiai. Todėl viską jiems reikia sutaisyti: patalines, drabužius ir maitinti. Gailestingumas ir tikroji krikščioniška meilė dar čia nežinoma. Pralobti ir kunui patikti, tai svarbiausias siekis iš japoniečių. Mokyklose nuolat vaikams kalama kaip kuną auklėti. Civilizacija aukština tikrai patrakusią puikybę. Todėl japoniečiams atsivertimas labai sunkus: nes tam kliu-

do puikybė ir kuniškumas.

Tulas misijonierius, kuris darbovosi Kinijoje ir Japonijoje, išsireiškė, kad Kinijoje gaudoma sielos tinklais, o Japonijoje — meškerė.

Pradėjau kalbėti apie japonų gailastingumą. Štai jau ir jie del žmonių akių pradėjo tuo žvilgsniu judėti, bet ištikrųjų vargšams nėra pagelbos. Čia yra priprasta, kad tą, kuris netur pinigų, išmeta iš namų, kuomet suserga, nors jau būtų marinamas. Be mokesčių į ligonbučius nepriimama, o mokesčiai taip yra dideli, kad neturtingi negali užsimokėti. Todėl valdininkai labai džiaugiasi, kuomet nuo gatvių mes tokius vargšus surenkam. Kadangi čia valdiškų tokių prieglaudų nėra, tai vargšai kas kart tankiaus beldžiasi į mūsų, paniekintų Jassų, prieglaudos duris. Nelaimė, kad negalime visiems vargams pagelbėti, nors širdingai norėtume...”

Kitame laiške ta pati vienuolė S. H. Zaborowska rašo apie pamestus vaikus. Tapti pamestu vaiku kaip Japonijoje, taip ir Kinijoje labai lengva. Jei vaikas pergyvena motiną, mirusią prieš gimdymą, skaitomas yra nelaimingu ir turi būti atmetas nuo šeimos. Vėdusių persiskyrimai labai čia tankūs. Vaiką, gymusį po persiskirimo, motina taip pat neaugina. Kitos priežastys išmetimo vaikų yra tos pačios, kaip ir Europoje. Bet kokios tai nebutų priežastys tokio liudno japonų gyvenimo apsišėškimo, baigiasi tuomi, kad tie pamestieji kudikiai papuola į Katalikų prieglaudas, kur jos yra. Ir mes turime tokią prieglaudą. Labai myliu tuos

vaikus, nes jie nekalti. Nekartą, kuomet esu nuvargusi, jų kaip pavasario šypseną, malonus, sidabrinis balselis, nuramindavo mane. Imu tuos vargšus ant rankų ir mąstau apie dievišką kudikėlį Jėzų, Kurs šaltį ir badą kentėjo, Kurs nuo Erodo turėjo bėgti į Egiptą, kad išvengus mirties. Taip tie vargšai kudikėliai nekartą jau nuo užgimimo kenčia.

Vieną tokią trejų metų mergaitę pavyko mums išgauti nuo elgetų šaikos. Keno ji? Dievas tiktai žino. Paeiliui nešiojo ją skuduruose ant pečių gatvėmis ir į pagodas (taip vadinasi pagonų bažnyčios), kad daugiau aukų gavus. Labai vargingai išrodė, todėl elgetos nemaž su jaja pelnė. Kuomet mums ją atnešė, pavadinome ją Mizerere (susimilk), o prie krikšto gavo šv. Magdalenos vardą. Neužilgo elgetos pamatė, kad mažiaus gauna aukų, norėjo ją nuo mūsų išvogti, todėl dabar turime ją sergėti, kaip savo akį.

Katalikų Misijos 1926 metų, Sausio ir Vasario mėn.

FRANCIJA. — Nacionalė Francijos Katalikų Federacija organizuoja kampaniją tikslu pravesti geresnius religiją liečiančius įstatymus Francijai.

Verviers diocezijos dvidešimts tukstančių žmonių susirinko aplink Šv. Pranciškaus Regis antkapį, La Louvese, kur katalikai kalbėtojai nurodė į šiandieninį valstybės religinių įstatymų netinkamumą.

Tą pačią dieną apie 40,000 valstiečių iš Pyrenees susirinko į Orthez, kur kalbėjo sakomos Federacijos prezidentas gen. de Castelnau, vienas parlamento narys ir kiti įžymieji katalikai.

Tretininkų Žinios.

Šioji Dievo meilė taip palietė jo artimuosius, kad pagalbos reikalingus, o visupirma nelaimingus raupsuotuosius, kuriais anksčiau budamas jaunuolis, biauředavosi, dabar, save nugalėjęs ypatinga meile apkabino ir jais rupintis bei tarnauti ir patsai save visą ir savo brolius paaukavo. Ne mažiau troško, kad ir jojo auklėtiniai kits kitą broliška meile mylėtų; delto ir pranciškonų šeima tartum koks "kilnus meilės rumas iškilo, kuriam iš visų pasaulio dalių surinktieji gyvi akmens sudarė šventosios Dvasios buveinę" (Th. a. cel. Leg. I, n. 38 et segg.).

Panorėjome, Garbingieji Broliai, kiek ilgiau apsisotai ir pasvarstyti aukščiausias dorybes, nes šiais laikais daugelis, užsikrėtę laicizmoliga, mėgsta, mūsų didvyrių šventumo spindėsį ir garbę nuplėšiant, pripažįstant jiems tik kaž kokį naturalų kilnumą ir padarant kažkokio tuščio religingumo išpažinėjais, garbinti ir aukštinti juos kaipo pasitarnavusius mokslo bei meno pažangai, o taip pat savosios tėvynės ir visos žmonių giminės gerovei. Ir niekada nesiliausime stebėjęsis ir klausę, kurios naudos turite naujųjų laikų taip sakant, pusėtinojo ir sudarkytojo Pranciškaus gerbėjai, kurių visi troškimai nukreipti į turtus ir pramogas, kurie išsipošę ir išsidabinę slankioja miestų gatvėmis, po teatrų ir šokių vakarus arba tiesiog maudosi ištvirkimo purvuose, o Kristaus Bažnyčios mokslo ir nežino ir pripažįsta. Šioje vietoje naudinga prisiminti žodžiai: "Kas gėrisi kurio nors šventojo nuopelnais, tas turi lygiai gėrėtis ir Dievui tarnavimo pareigos atlikimu. Todel arba girdamas turi eiti jo pėdomis arba, jei to daryti nenori, neturi girti, taigi, kas stebisi šventųjų nuopelnais, tas tepasireiškia savo gyvenimo šventumu" (Brev. Rom. d. 7 Nov. lect. IV).

Tuo budu, kaip sakėme, Pranciškus Dievo Apveizdos buvo pašauktas savo bendralaikiams taisyti ir išganyti, o taip pat visa Bažnyčia rupintis. Šventojo Damijono Bažnyčioje, kur dažnai dusaudamas ir su ašaromis meldavosi, išgirdo iš dangaus tris syk pakartotus žodžius: "Pranciškau, eik, sustiprink mano griunančius namus" (S. Bonav. Leg. mai. c. 2). Gilios

žodžių prasmės Pranciškus nesuprato, nes buvo taip nusizėmėjęs, jog laikė save netinkamu kuriam nors didžiam žygiui atlikti. Tačiau Innocentas III, matęs stebuklingame regėjime, kaip Pranciškus savo pečiais paremia pasvirusia Laterano bažnyčią suprato gailėstingiausiojo Dievo norą. Taigi Serafiškas vyras, įkūręs evangeliškajai tobulybei siekti dviejų rušių vienuolijas — vienas vyrams, kitas moterims, skubiai ėmėsi pats vienas arba anksčiau pasirinktųjų mokinių padėdamas, lankyti Itilijos miestus, trumpais, bet nepaprastai karštais žodžiais ragindamas žmones į atgailą: ir, reikia pasakyti, taip žodžiais, taip pavyzdžiu neįtikėtinai daug padarė. Kur tik, eidamas savo apaštališkąsias pareigas, Pranciškus atvykdavo, visur išeidavo jį pasitikti minios dvasiškijos ir tikinčiųjų, mosuodami alyvų šakomis, iškilmingai skambindami varpais ir bendrai giedodami giesmes; jį lydėdavo visi, visokio amžiaus, — lyties ir luomo žmonės; namai kuriuose apsisotdavo, dieną ir naktį buvo apsupti žmonių, norinčių jį išeinant pamatyti, prisiliesti, pakalbinti, išgirsti jo žodžių; jam sakant pamokslus, niekas negalėdavo atsilaukyti, net ir tie, kurie per visą gyvenimą buvo įpratę į ydas ir nedorybes. To buvo pasekmė, kad žmonės, neretai jau nusistovėjęsio amžiaus, užsidegė noru gyventi sulig evangelijos nurodymais, pulkais atsižadėdavo viso, kas žemiška; Italijoje gyventojai taisėsi ir davėsi Pranciškaus vadovaujami; o Pranciškaus šeimai nepaprastai išaugus, toks visur atsirado noras jį sekti, kad pats Serafiškasis Patrijarkas ne kartą budavo priverstas sudrausti vyrus ir moteris, besirengečius nutraukti moterystės ryšį ir paliauti gyvenus šeimyninį gyvenimą. Be to, naujieji atgailos skelbėjai pasistatė ypatingą uždavinį — grąžinti taiką ir išnaikinti nuolatinus kruvinus nesutikimus tarp atskirų asmenų, valstybių ir karalysčių: ir tų tatau neapšviestų žmonių paprastas žmogaus jėgas viršijančios iškalbos nuopelnu tenka laikyti, kad Asižiuje Arete, Bononijoje ir daugely kitų miestų kovojančios pusės ne kartą priejo pilną susitarimą ir padarė iškilmingų taikos sutarčių. Vi-

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Associated Press patyrė, kad Vatikanas suteikė pilnos teisės Meksikos episkopatui, kaipo grupei, turėti derybas su Meksikos valdžia religinių kontraversijų reikale, jei derybos būtų reikalingos.

Pranešta, Šventasis Tėvas pilnai pasitikti sakomuoju episkopatu ir šiam paveda kaip būtų tinkamiausia elgtis tikslų iškovoti Bažnyčiai nepaliečiamybę, laisvę ir ramybę.

Vatikane pažymima, kad religinis klausimas Meksikoj yra labai opus ir tą klausimą gali spręsti tik vieni vyskupai, einant kanoniškais įstatymais ir bažnytinėmis teisėmis.

Kuomet Šventasis Tėvas reiškia episkopatu pasitikėjimo, Vatikanui nereikalinga kontroliuoti derybas, jei tokios turėtų įvykti.

SUV. AMER. VALSTYBĖS. — Šios šalies katalikų mokslo ir auklėjimo sistema su kiekvienais metais vis labiau plėtojasi ir daro daug pažangos.

Katalikiškų Kolegijų ir Mokyklų katalogas (directory), neseniai paskelbtas, tai aiškiai liudija.

Katalogas paduoda tikrų ir ištirtų žinių apie mokyklas. Sulyg jo 1924 m. buta 9,783 katalikiškų auklėjimo įstaigų visose Suv. Vals, jose veikė 71,705 mokytojai ir 2,313,183 mokiniai.

Nuo 1922 metų padaryta gana žymi pažanga. Nes 1922 m. mokyklų buvo 9,411, mokytojų 63,138 ir mokinių 2,174,204.

1920 metais buvo tik 8,706 mokyklos, 54,265 mokytojai ir 1,981,051 mokiniai.

Pradžios mokyklos.

Šių mokyklų pristeigta daugiausia. Katalogas jų rodo 7,198, jose 51,623 mokytojus ir 2,036,569 mokinius. Tarp mokinių buvo registruotų 749,561 vaikų ir 780,583 mergaičių ir 516,475 ne klasifikuotų.

1920 met. mokyklų 6,511, mokytojų 41,581, mokinių 1,795,673.

1922 mokyklų 6,867, mokytojų 46,322, mokinių 1,947,495.

Aukštesnės mokyklos.

Paskučiausias katalogas rodo, kad tokių mokyklų yra 2,181. Jose mokinių 185,098. Gi jose mokytojauja 2,473 vienuoliai, 7,939 vie-

nuolės ir 1,498 pasauliniai vyrai ir moterys.

Tarpe tarp 1915 ir 1924 metų tokių naujų mokyklų įsteigta 905. Tose mokyklose mokytojų buvo 1915 m. 2,505; 1920 m. 7,915; 1922 m. 9,970; 1924 m. 11,910.

Auklėtinių buvo 1915 m. 74,538; 1920 m. 129,848; 1922 m. 153,679; ir 1924 m. 185,098.

Tai aiškiai rodo, kaip prigijo ir auga čia Suv. Val. katalikiškojo auklėjimo sistema.

VOKIETIJA. — Arti Kolonijos miesto prie kaimo Junkersdorfo daromi buvo įvairiausi kasimai padidinti stadiumą. Iškasinėjant surasta tokių daiktų, kurie liudija, kad jau nuo labai senai Krikščionybė buvo prasiplatinusi Reinlande Vokietijoje.

Kasimai pradėti Kovo mėnesyje šių metų. Įkasus kelias pėdas užtikta akmenio sienos, ar pamatai. Nutarta tie kasimai tęsti toliau. Tolesni darbai ir radiniai įrodė, kad toje vietoje daug amžių atgal gyventa Keltų giminės. Juos išnaikinus apsigyventa rymiečių.

Tęsiant iškasynų darbą toliau surastos žymės buvusių ukių, gyvenamų namų (villų) ir galutinai kapinės su 50 kapų.

Atidarius kapus ir ištyrus surasta, kad laidoti kunai yra žuvusių ugnyje. Netoli rąstos ir antros kapinės su smiltinių akmenų kapais. Toki kapai buvo daromi trečiame šimtmeityje. Rąsti įvairūs indai ir inagai netoli kapų rodo, kad šiuose kapuose laidoti krikščionys.

Ant vieno didelio sidabro šaukšto rąstas užrašas "Deo Gratia". Vėliau šaukštų ir kitokių daiktų su krikščioniškais užrašais buvo rąsta ten aplinkui.

Tarp iškastų dalykų rąsta daug įvairių stiklo išdirbinių. Tai liudija, kad jau tame laike stiklo išdirbystė Reinlande buvo gerai žinoma.

SUV. AM. VALSTYBĖS. — Rugsėjo 12 d. Šv. Marijos Misių Name, Techy, Ill. keturi jauni kunigai gaus "Missionierių Kryžių". Tai reiškia, kad jie gauna teisę keliauti į paگونų šalis skelbti Evangeliją.

Kunigas William Ross, S. V. D. su trimis "Šventosios Dvasios Tarnaitėmis" Seserimis keliaus į Naująją Gvineją. Kun. Petras

Heier, Tomas Megan ir Brolis Potentianus darbuosis Kinijoje, kun. Ričardas Lyons Filipinuose,

—o—
Tautinės Katalikių Moterų Tarybos Harisburgo ir Pittsburgo apskrčiai turėjo neseniai savo susirinkimą Philadelphijoje.

Susirinkimas priėmė protesto rezoliuciją prieš Meksikos valdžios žiaurų persekiojimą katalikų ir mindžiojimą visokių demokratybės dėsnių.

—o—
Suv. Valstybių valdžios pakartotinas pareiškimas, kad Meksikos valdžios elgimasis su katalikais savais ir svetimtaučiais, net ir Suv. Valstybių piliečiais, yra jų vidujis, naminis reikalas, skaitomas Meksikoje kaip padaršinimas radikalų vykinti toliau savo žiaurius planus.

Bet iš antros pusės Suv. Valstybių administracijai yra nei šis nei tas, kuomet prezidentas Coolidge pakartotinai savo kalbose tvirtina, kad tikyba yra būtinai reikalinga tautai jos gyvenime ir kad svarbiausias demokratybės ir tikrosios laisvės dėsnis, tai laisvas išpažinimas savo tikėjimo.

—o—
Šv. Prokopijaus Kolegijos profesorius iš Lisle, Ill., kun. Hilarius S. Jurica, D. D. tapo labai mokslininkų pagerbtas už 58 botanikos atvaizdus vartoti klasėse.

Tie atvaizdai sukėlė nepaprastą nusistėbėjimą ir entuzijazmą mokslininkų tarpe.

Kunigas Jurica prašomas visus jo pagamintus atvaizdus išstatyti dabar esančioje Philadelphijos parodoje.

ITALIJA. — Katalikų Bažnyčios atsinešimas į Meksikos valdžią nekeičiamas. Šventojo Tėvo Pijaus XI-ojo išsprendimu Bažnyčia nedarys jokios sutarties ir jokios taikos su Meksikos valdžia, Pirmiau turi but pakeista tos respublikos konstitucija, ty. pirmiaus turi but atsaukti priešbažnytiniai įstatymai.

Šventasis Tėvas Meksikos episkopatu pilnai pasitiki ir episkopatą autorizuoja jam priėmiamomis priemonėmis siekti Bažnyčiai ramybės. Tečiaus Apaštalu Sostas tuo atžvilgiu skelbia savo poziciją, kurios privalo laikytis ir episkopatas.

Apaštalu Sosto pozicija Meksikos klausimu nekeičiama ir ji pasiliks kaip buvusi, kol Bažnyčios priešai nebus pilnai nugalėti.

Neverta pasitikėti. Anot Apaštalu Sosto, Meksikos prezidento Calles ir jo ministerių deklaracijomis ir žodžiais negalima pasitikėti. Nes tie žmonės jau įrodė, kad jie kalba be gerų norų ir jei žada nusileidimo, tai atlieka viliungais tikslais.

Tad su jais taika Bažnyčiai negalima. Galima tik su Meksikos valstybe taika. Bet tik tuomet, kuomet bus panaikinti arba perdėm pataisyti priešbažnytiniai įstatymai, arba kuomet pati konstitucija bus modifikuota Bažnyčios reikalais.

Konstitucijos modifikavimo tad reikalauja ir Meksikos episkopatas.

Delko nenorima derybų. Kaip episkopatas, taip Apaštalu Sostas išspradžių buvo linkęs su Meksikos valdžia susieiti konferencijon ir susitarti įvesti šaly ramybę.

Dabar tų derybų klausimas visai atmetas. Dalykas ve kame:

Italijos valdžia per savo konsulį Meksikoj iškėlė oficialį protestą prezidentui Calles už Jėzaus bažnyčios konfiskavimą. Pažymėta faktas, kad ta bažnyčia skaitosi privatinė savastis, vieno italų princeo lėšomis pastatyta.

Calles valdžia atsisakė atkreipti dėmesį į tą faktą. Ji pažymėjo, kad visos bažnyčios, einant konstitucija, skaitosi bažnytinės savastys ir kaipo tokios priguli tautai.

Taigi, Meksikoj nieko privatinio negal but, anot Calles valdžios. Su tokia valdžia susitarimas nebegalimas.

Meksikonai audiencijoje. Publiškoje Šventojo Tėvo audiencijoje užvakar priimta 17 meksikonų.

“Mano mintys atkreiptos į Meksiką, atsiminus ten iškeltus žmonių persekiojimus ir didelę spaudą”, sakė Šventasis Tėvas į meksikonus: “Meksikos gyventojai ne vien kenčia spaudą, bet ir negirdėta pažeminimą, kuomet jų sąžinės teisės laužomos. Iš savo širdies ir sielos gilumos siunčiu jiems laiminimą ir meldžiu Dieviškojo Tėvo Meksikos tikintiems, kunigijai ir episkopatui suteikti reikalingos ištvėrmės toje kovoje už teises ir laisvę”.

Lietuvos Žinios

Socialistų pasikėsinimas prieš Bažnyčią. Biudžeto komisija nutarė, protestuojant Ukiniukų Sąjungos ir krikščionių dem. atstovams, nubraukti algas dvasininkams. Komisijoje buvo išrodyta, kad patiekiami liaudininkų daviniai yra nerealūs, be jokio pamato, kad valstybė neturi jokios teisės primesti kunigams metrikų vedimą už iš oro gaunamą atlyginimą.

Liaudininkai į visus argumentus nieko atsakyti negalėjo ir tik patvirtino, kad įstatymus neša ne valstybiniais sumetimais, o grynai partiniais.

Atstovai katalikai pareiškė protestą ir savo atskirą nuomonę pareikalavo pridėti prie protokolo.

Valdžia bijosi viešumos. Žydai, vokiečiai, liaudininkai ir socialdemokratai bijosi savo patstatytą valdžią parodyti viešai. Opozicijos įneštos dvi interpeliacijos dėl skerdyklų ir dėl neteisėtų valdininkų atleidimo, atmetos valdžiai nė žodžio neištarus ir nepasiaiškinus.

Mat, faktai iškelti tokie ryškūs ir taip kompromituoja dabartinę valdžią, kad nedrąsu pasirodyti.

Kaunas. Vyriausybė praneša, kad su apsilankiusiu Kaune Latvijos užsienio reikalų ministru tartasi "svarbiais reikalais". Buv. minist. pirm. Dr. L. Bistras įrodinėja, kad tartasi apie sutaikinimą Lietuvos su lenkais.

— Finansų ministeris praneša, kad kiems metams Lietuvos biudžetas nepagerės, bet dar susiaurės. Kauno paskola, nors labai sunki, busianti patvirtinta.

— Iš Žemės ūkio ministerijos paliuosuotas mokyt. agron. p. Lapinas, o į jo vietą paimtas ką tik baigęs mokytis studentas Mikšonis, bet liaudininkas.

— Švietimo ministerijoje atleistas p. Valatka; atimamos katalikams studentams stipendijos. Mokesnis už mokslą gimnazijose pakeičiamas iki 100 litų metams.

— Politinėje policijoje daug valdininkų pakeista; p. Žalkauskas rugp. 4 d. perėmė iš p. Žiliaus Klaipėdos gubernatūrą.

— Nesutikimai tarp naujo valstybės teatro direkt. p. Sutkaus ir operos dirigentų. P.

Kelpša ir p. Gruodis grąšina atsistatydinti.

— Lietuvos telegramų agentura "Elta" duoda laikraščiams pasenusias ir pavėluotas žinias.

— Atvyko Vikt. Černovas. rusų socialistas revoliucionierius, tos pat partijos narys, kuri paruošė Lietuvos kariuomenės sukilimą A. Panemunėje 1920 metais. Jis dabar vieši Mariampolėje, tur but pas savo idejos draugą p. Bulotą.

"Šiaulių Naujienų" (netikėlių) redakt. B. Petrauskas atiduotas teisman už valdžios pinigų išaikvojimą.

— Pasvalio valsčiaus sargui Krasauskui plėšikai nukirto galvą ir pavogė valsčiaus 7.000 lt.

— Telšiuose J. E. Telšių vyskupas rugp. 8 d. surišo moterystėn Seimo narį teisininką p. E. Turauską su p-le E. Jankauskaite. P. Turauskas yra "Šaltinio" bendradarbis, žymus katalikų veikėjas. Linkime jaunajai porai laimingiausios Kloties.

Nelinksmos naujienos. 10 rugp. naktį iš Finkelšteino kambario pavogė 3 eiles vilnonių drabužių. Tą pačią dieną iš Jėšės krautuvės pavogta 100 litų, cigarų pakas ir dėžė saldainių. Vaikai ištisomis naktimis vaginėja iš sodų vaisius. Iš kalėjimo pabėgo nusikaltėlis Vytautas Turena.

Nutrenkė maluno kaminą. Mariampolėje rugp. 8 d. perkunas vidudieny nutrenkė Bielobločio garinio maluno kaminą. Žmonių niekas nenukentėjo.

Viena ranka glosto, kita peša. Mariampolėje miesto sodne dažnai imta rengti "gegužynės-koncertai"; pilnas skiriamas švietimo reikalams. Suseina visoki žmonės; yra tad ir nepavyzdingų pasireiškimų.

Į tas gegužynes leidžiami visi, ateina ir vaikų. Jie tėmija vyresniųjų kalbas ir elgesį ir mokinasi pliaukšti niekus, flirtuoti ir kai ko blogesnio.

Ar negalėtų rengėjai į tuos savo parengimus vaikų neleisti. Jei švietimo, auklėjimo tikslams rengiami šitoki daļykai, tai bent negadinkite vaikų.

MUSŲ DARBAI

Dažnai tenka išgirsti abejojimų, kad Marijonai kunigai ar netinginiauja tikslai. Jų yra tiek daug čia Amerikoje, o negirdėti, ką jie veikia.

Taigi čia noriu nekuriuos abejojimus prasklaidyti.

Tiesa, kunigų Marijonų yra gana daug, nes NET 10.

Taigi, išrodo, ką gali veikti net 10 kunigų, esančių vienoje vietoje.

Štai jų darbai:

Kun. F. Kudirka, Amerikos Marijonų Provincijolas, turi aprupinti daug įvairių pačios vienuolijos reikalų, yra vyresniuoju Chicagos Aušros Vartų Marijonų namo ir klebonu Aušros Vartų parapijos West Sidėje.

Vienuolijos reikalais į jį reikia kreiptis. Jo adresas 2327 W. 23rd Pl. Chicago, Ill.

Kiekvienas klebonas parapijoje turi daug darbo, tai kun. Kudirkai to darbo tenka da daugiau, nes turi rupintis da ir visos Marijonų Vienuolijos reikalais. Taigi tinginiauti laiko neturi.

Jam į pagalbą yra duotas *kun. V. Dvaranauskas*. Atlikti daug darbo bažnyčioje, mokykloje ir parapijoje, kuri nėra visiškai mažutė, ima daug laiko. Gi dirbti tikrąjį ganytojavimo darbą parapijoje reikalauja dažno lankymo parapijiečių dėl jų sielos ir ramybės reikalų. Tai sudaro sunkų ir didelį darbą. O jis dar yra ir Šv. Kazimiero Seserų nuodėmklausis (spaviedninkas).

Kun. Vl. Draugelis, kurio adresas yra 2334 So. Oakley Ave., yra to paties adreso Marijonų namo vyresniuoju. Jis turi rupintis jo ir jame gyvenančių vienuolijos narių reikalais. Tai duoda šiek tiek darbo. Bet jis yra ir visos "Draugo" Bendrovės administratorium. Ši priedermė duoda darbo net aukščiau viršugalvio. Šį darbą gerai atlikti neužtenka dienų, reikia ir naktų pridėti.

Kun. K. Matulaitis, priklausęs prie to paties So. Oakley ave. Marijonų namo, yra "Draugo" Redaktorius. Jau šio vieno redaktoriavimo darbo yra tiek, kad jam daugiau nereikėtų veikti. Bet jis dar aprupina Šv. Kazimiero

Seserų dvasios reikalus, kaipo jų kapelionas. Tai turi darbo pakaktinai.

Kun. V. Kulikauskas gyvena Marian Hills, Hinsdale, Ill. Jam teko auklėjimas bandinių ir naujukų. Juos jis turi rengti ir lavinti dvasiškame gyvenime, kad savo laike būtų tinkamais dvasios vadais lietuviams katalikams.

Auklėti tuos visus jaunikačius, taisyti jų klaidas, mokyti dorybių ir kitų kilnių dalykų reikalauja daug laiko ir darbo.

Pridėk prie to mokytojavimą ir dėstymą nekurių šiaip mokslo dalykų ir priežiūrą ukės, tai aišku bus, kad jam darbo ir užtenka.

Kun. J. Navickas, Marijonų Kolegijos, Marian Hills, direktorius ir mokytojas, kuriam kasdien reikia kelios pamokos su studentais atlikti, turi darbo užtektinai.

Be to, redaguoja savaitinį laikraštį "Lai-vą". Jį pilną prirašyti, tai ir "ne baika".

Kun. Jurgis Massey, francuzas, kuris įstojo Marijonų vienuolijon, dėsto įvairius mokslo dalykus kolegijoje ir moko muzikos ir giedojimo. Jam darbo užtenka. Bet jis dar labai daug atlieka rankų darbo, darydamas įvairius vienuolijoje ir studentams pagerinimus.

Kun. J. Mačnionis mokėsi Washingtone, Katalikų Universitete. Šįmet važiuoja Romon semti daugiau aukštesnio mokslo.

Kun. J. Vaitkevičius ir *kun. M. Urbanavičius* važinėja per lietuvių parapijas Amerikoje ir duoda misijas.

Štai jų darbų vietas, kuriose jie turės misijas:

Freeland, Pa. — Rugpiučio 17-22, kun. M. Urbanavičius.

Frackville, Pa. — Apreiškimo Šv. P. par. Rugpiučio 23-29, Kun. J. Vaitkevičius.

Maizeville, Pa. — Rugpiučio 23-29, Kun. M. Urbanavičius.

Coaldale, Pa. — Šv. Jonų par. Rugpiučio 30, Rugsėjo 5, Kun. M. Urbanavičius.

Tamaqua, Pa. — Šv. Petro ir Povilo par. Rugs. 30-Rugsėjo 5, Kun. J. Vaitkevičius.

Tamaqua, Pa. — Šv. Petro ir Povilo par. Rugs. 6-12, Kun. M. Urbanavičius.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Delko už gero padarymą blogai apmoka? “L.” *Skaitytojas*.

ATSAKYMAS. — Gali būti daug priežasčių. Tas, kuriam gerą padarei, galėjo būti nedėkingas, nemokėjo įvertinti padaryto gero; galėjo būti nemandagus, menkai suprantas dalykus ir t. t.

Gi dažniausia už gerą atsimoka blogu, kas neturi tikėjimo, arba turi menką tikėjimą ir neturi meilės artimo.

KLAUSIMAS. Penkis metus prie parapijos priklausau ir sako neesu parapijonas. Ar gali būti tiesa?

ATSAKYMAS. — Gali būti tiesa ir netiesa. Kas priklauso prie parapijos, užsimoka parapijines duokles ir remia visoki katalikišką darbą, tai jis yra parapijonas kunu ir siela.

Gi jei kas nors priklauso prie parapijos, bet veikia išvien su bedieviais, remia jų organizacijas, spaudą, darbus ir sykiu su jais veikia prieš katalikus ir ardo jų visuomeninius darbus, tas nors kunu yra parapijonas, bet savo dvasia ir darbais yra parapijose priešas ir ardytojas. Tokis gali būti pavadintas ir neparapijonu.

Gali būti ir toks atsitikimas, kad nekuriš, išbuvęs penkis metus parapijonu, šeštuose metuose sustoje mokėjęs be svarbių priežasčių duokles ir neatlieka kitų priedermių, tai jis netenka ir parapijono vardo.

Bet dėl ko apie Tamistą sako, kad neesi parapijonas, tai mes nežinome. Gal prie Tamistos tinka nekuriš viršui pa-

duoti aiškinimai, o jei ne, tai mums ta paslaptis nežinoma.

KLAUSIMAS. — Ar yra teisinga, kad biednas žmogus, kuris neišsigali aukos, negali atsilankyti ant “Bernelių Mišių”?

ATSAKYMAS. — Butų neteisinga žmogaus neleisti išklaudyti tokių, ar kitokių mišių, vien dėl to, kad jis neišsigali duoti aukos. Nežinome, ar tokių atsitikimų yra buvę.

Kartais, kur yra neperdidelė bažnyčia, gali būti atsitikimai, kad klebonas pataria nesilankyti į “Bernelių Mišias” tiems, kurie gali vėliau ateiti, kad būtų daugiau vietos. Nes tų Mišių klausyti, paprastai, susirenka labai daug žmonių.

KLAUSIMAS. — Pas nuobažną moterį našlę, kuri laiko “ant burdo” nekataliką, kunigas neina kalindavoti, o pas moterį katalikę (?), kuri su kitu vyru gyvena kelis metus, kunigas kalindavoja ir vakarienę valgo. Ar teisingas tokis pasielgimas?

KLAUSIMAS. — Giesmėse ir karunkose sakoma, kad Marija mirdama turėjo 63 metus, o angliškose knygosose rašo, kad — 73. Ar yra tikrų žinių kada mirė?

Daytomietis.

ATSAKYMAS. — Tikrų žinių nėra. Šv. Marijos Panos gyvenimo tyrinėtojai nesurado tokio dokumento, kuris aiškiai rodytų, kokią dieną ir kokių metų Ji mirė. Šv. Rašte taip pat nepažymėta metai. Taigi, Jos mirimo metai spėjami iš įvairių kitų aplinkybių. Daugiau yra tvirtinančių, kad ji mirė 63 metų senumo.

KLAUSIMAS. — Lietuvoje gyvendamas patėmijau, kad nešant šventint kvietkas Šv. Marijos į Dangų Emimo dienoje, kiekviena kvietka turi šakelę Dagį ar Dagilę. Nekurios moters kalba, kad buk be Dagilio nepasišvenčia kvietkos. Ką tai reiškia tas Dagilio šventinimas?

Daytonietis.

ATSAKYMAS. — Jis nieko nereiškia. Yra tai tusčias prasimanymas, kaip daug tokių pas žmones atsitinka. Galutinai, Lietuvoje, turbūt, tik kaip kur tas dagilis taip daug reiškia prie šventinimo. Kitur tai nieko apie jį negirdėti.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bėt jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2374 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.